

החוץ והבטחון. ציינתי שלושת תגורמים של מדיניות החוץ: צרכי ישראל ומשימותיה - בטחון, עליה, פיתוח; מצב המזרח היהודי צרכיה ויכלתה, יחסי הכוחות הבינ-לאומיים. אנו אומה בודדה בלי קרובי משפחה, דם, דת, קירבה גיאוגרפית. נעמוד בעולם בשנים; בכוחנו ובמאור של מפעלנו; זיקה חדשה בין ישראל והתפוצות ורכישת ידיד על יסוד ערכים ואינטרסים משותפים. בטחון עומד לא על הצבא בלבד ובעיקר, אלא עליה, התישבות, טפוח המדע, כושר מקצועי, כיבוש הים והאוויר, היחלצות חנוער. בצבא יכריע - הרוח, ידיעת החייל היהודי למח אנו חיים ועל מה כדאי לחילתם - ועל נשק מעולה. לבסוף עמדת בקצרה על ערך מסע סיני ומגמתו; הריסת בסיסי האויב. ערעור מעמדו של נאצר בקרב הערבים, האיטלם והעולם, בטחון ליישובי הספר בדרום, חומש שיט כמיצרים.

ביקשתי החברים להשמיע קטרוגם על התנהגותנו במינוי שרם א-סוף ורצועה עזה. מהחילה היססו, בטענה שבראשם הסכימו, אם כי הלב כאב, לבסוף נשאלו שאלות. אחרון ידלין מחזירים שאל אם לא נתבדו הנחנות שעליהם התבססו למפרע מסע סיני. האם לא טמכו על בחירות בארץ^ב ועל סכנת התמוטטות רוסיה במאורעות פולין והונגריה, כלום אנגליה לא ידעה שלא הוכל לחילתם אם חלק גדול של העם ושד האוצר מקמילן מתנגדים. העירותי מיד - כי יתכן שכמה הנחות של אחרים התבדו. הנחותי אני לא נתבדו, כי הדברים שנתבדו לא היו הנחותי, והמטרות שהצגתי לפעולה מלכתחילה - בישיבת הממשלה בבוקר 28 באוקטובר, חלקן כבר נתקיימו, ולשאר יש סיכוי - אך לא בטחון - שיתקיימו, ביחוד חומש השיט. אבל יתכן שעוד נצטרך לרוב על כך.

בהפסקת צהרים חלכתי לאריה ולוסון מסר לי בשם מחלקת המדינה כי יתכן שעיראק תיכנס לירדן להבטיח שלום חוסיין, ואין בכך כוונה נגדנו. הוא הסביר הסביר הדברים גם למשרד החוץ, אבל נחבקש למסור הדבר לי מחילה. בשתיים נגיע

- לפנות קרב בא אצלי ראובן יפה. הוא עובד בחתישבות, ומצא כי הדור השני (לא חישוב הצעירים) רחוקים בכלל משייכות למעלה. בישובי עולים ילכו אחרי כל מי שדואג להם. בה"ס הדתיים אין עובדים ראויים לתפקידם. מורות צה"ל טובות. תוחת אם להמשיך בעבודה בחתישבות. יעצתי להמשיך ונסדר שיחה עם גיורא ועוד שני חברים מחתישבות. מחר בבאר שבע הוא רוצה שאברר יסודות מדיניות החוץ והבטחון.

- בערב באו אלי אנשי יטבתא איש כפר חס, איש גבע (מיטקין) ונציג הגרעין. יש להבטיח המים ליוטבתא. חמנע תיזקק ל-7000 קוב מים ליממה. לדעת איש כפר חס יוכלו בסביל הנחושה להשתמש במים מלוחיים. הגרעין שבמקום מונה 45 איש. במקום רק 37. בעוד שבועיים יצאו לאימון מתקדם, תאיחוד רוצה שישלימו קבוצה יזרעאל, ודורש כי הבנות (12) ושלשת כ"ל שלא ילכו לאימון - יעזבו בעוד שבועיים יטבתא וילכו לגבע.

ספרתי לחברים על הצעתי לאשכול להשאיר כל המים המקומיים ליטבתא ולחקים ישוב קבוע. לא עוד אנשי נחל. אזמין אולי בקרוב חנה את אליעזר שושני לברר גורל הגרעין (החנועה המאוחדת).

18.4.57, יום ה'

הבוקר ירדתי לבאר שבע לכנוס הצעירים. בדרך פגשנו במכונית של השגריר האמריקני הנוסע אלינו לשדה בוקר. החזרנו ג'ים לתפוז אותו ולחביאו לבאר-שבע. פולח נכנסה למכוניתם ונסעו לטוביהו - ואני לכנוס. נהכנסו צעירי המושבים, צעירי האיחוד ומהישובים בסביבה. לפי בקשת ראובן הרצאתי על יסודות מדיניות

לשוביה סנטור קנדי - דרו, ואסחו, ושוחרנו על קשינו ומשימוחנו מפעלנו
וחזוננו בארץ. אחרי ארוחת צהרים חזרתי לכנס שנמשך עד רבע לפני שש. שאלות
וחשובות, בסוף דיברתי על המעטר הרצוי במדינה - ועל סיכויי עשר השנים הבאות
בנגב.

בבאר שבע נמסר לי מברק מטדי שנפגש עם ביזל סמים ב-13 לח"ז. ביקש
למסור לי "החנשיא איננו האיש שאחת וחוא חכרתם ב-1945, הוא משוכנע שיהסי
חידידות שביני לבינו נוצלו ע"י דאלס לרעה. קיימת אפשרות שידרשו ממנו לנחל
C 1A. היח מוכן לקבל זאת. אם אזמין אותו לימים אחדים יבוא בקרוב.
"האח" סבור שיש להגיע לשחוף מדיני צ חדוק יותר בין ממארה"ב ובינינו
ובדעתו לדבר על כך עם אחיו.

[19.4.57]

19.5.47 יום ו'

הבוקר באו אצלי מ. מקלף וישראל ברודי ואסחו. מפעל הדשנים ייצר השנה
19 מיליון ל"י - לצרכי הארץ. ב-1961 - ייצר 50 מיליון ל"י (ליצוא 25 מיליון
ל"י). במשך חמש שנים יהיה יצוא מופפעם של 100 מיליון ל"י, משלב ידרוש עוד
7 מיליון ל"י בשנתיים הקרובות. אם נייצר מיליון טון - נייצא בעד 60 מיליון ל"י
(מיליון טון). במשך 4 1/2 ייצרו 400.000 טון. בחינת חכנית זנזיבר דורשת
500.000-6 ל"י. ביצוע חכנית זנזיבר 50 מיליון דולרים, ברודי מבטיח 10 מיליון ד.
מקלף אומר שיש אנגלים טיטחמפו, למפעל של 400.000 ידרשו 40 מיליון ל"י, יניחו
גנור של 16 אינסט. חחצי אפשר להשיג משלומין. דיבר עם אסכול וספיר.